

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7120/2025
05.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Слађана Судимац адвокат из ..., против туженог Града Враћа којег заступа Градско правобранилаштво Града Враћа, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 879/24 од 28.02.2025. године, у седници одржаној дана 05.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 879/24 од 28.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 879/24 од 28.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 2402/20 од 22.06.2023. године, која је исправљена решењем тог суда П 2402/20 од 17.05.2024. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати тужиоцу износ од 15.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.06.2023. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се тужени обавезе на исплату накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх у износу од још 35.000,00 динара и за претрпљене физичке болове у износу од 50.000,00 динара са законском затезном каматом на ове износе од 22.06.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 101.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 879/24 од 28.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 2402/20 од 22.06.2023. године, исправљена решењем тог суда П 2402/20 од 17.05.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Посебна ревизија се, сагласно члану 404. став 1. ЗПП, може изјавити само због погрешне примене материјалног права. Зато наводи ревидента о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП и наводи којима се, због погрешне оцене изведених доказа оспорава утврђено чињенично стање, нису од значаја за оцену дозвољености и основаности посебне ревизије туженог.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је одлучено о захтеву за накнаду нематеријалне штете за страх, као последице штетног догађаја у којем је тужиоца на територији туженог града угризао пас луталица.

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији туженог у овом спору није потребно одлучивати ради новог тумачења права.

Законом о комуналним делатностима („Службени гласник Републике Србије“ број 88/11 ... 94/24) делатност зоохигијене предвиђена је као врста комуналне делатности (члан 2. став 3. тачка 14) и одређена је њена садржина (члан 3. тачка 14). Тим законом прописано је да јединица локалне самоуправе у складу са законом обезбеђује обављање комуналних делатности и њихов развој (члан 4. став 1) и да врши надзор над радом вршиоца комуналних делатности (члан 32. став 4). Законом о ветеринарству („Службени гласник Републике Србије“ број 91/05 ... 17/19) прописано је да је локална самоуправа дужна да на својој територији организује зоохигијенску службу која обавља послове хватања и збрињавања напуштених животиња у прихватилишта за животиње (члан 46. став 1. тачка2).

Тужени је Одлуком о комуналним делатностима на територији Града Врања („Службени гласник Града Врања“ број 21/14 ... 8/17) предвидео зоохигијенску делатност као посебну комуналну делатност (члан 2. став 1. тачка 14), одредио њену садржину (члан 5. став 1. тачка 14) и орган градске управе који врши надзор над радом вршилаца комуналних делатности (члан 34. став 2). Одлуком о организовању зоохигијене службе („Службени гласник Града Врања“ број 37/18) тужени је одредио вршиоца делатности хватања и збрињавања напуштених животиња у прихватилишта за животиње (члан 1).

Тужена одговара за штету проузроковану тужиоцу угризом пса луталице на основу члана 172. став 1. Закона о облигационим односима, због пропуста њеног органа да врши правилан надзор над радом јавног предузећа којем је поверено вршење комуналне делатности хватања и збрињавања напуштених животиња у прихватилишта за животиње.

Страх је чланом 200. Закона о облигационим односима предвиђен као вид нематеријалне штете, за који тужиоцу у конкретном случају припада накнада сагласно тој одредби, одређена према дужини и интензитету његовог трајања.

Тужени уз ревизију не прилаже правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, које би због различитог пресуђења

оправдавале потребу одлучивања о његовој посебној ревизији ради уједначавања судске праксе.

У споровима за накнаду нематеријалне штете о трошковима поступка одлучује се према износу са којим је тужилац успео у спору – висини досуђене накнаде.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је коа у првом ставу изреке.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић